

δάσιος (διάττιος ?) / dasios

ANON. AMBR. 233. 11 sq. διάττιος (*scil.* πούς) ἢ διφυῆς ἢ ἐπίτριτος ἐκ τριῶν βραχειῶν καὶ δύο μακρῶν ∪ ∪ – – ἐπτάχρονος, οἶον ‘βελονοπώλης’.

ANON. BEROL. 296 δάσιος (*scil.* πούς) ∪ ∪ ∪ – – ‘κακὸς ἀκλείης’.

DIOM. GL I 481. 31 sq. dasios (*scil.* pes) ex tribus brevibus et duabus longis temporum septem. [M.E.]